

Toen 4 nog 6 was, deel II

Arie Pieters

Toen 4 nog 6 was, deel II

Een fotografisch beeld van 's-Gravendeel in de jaren zeventig

Arie Pieters

Schrijver: Arie A. Pieters
Omslagontwerp: Arie A. Pieters
Foto's:
collectie dhr. Aart Pieters † (archieff Arie A. Pieters)
collectie dhr. J. Berkman,
collectie dhr. A. Hartman,
collectie dhr. A. van Bruggen
collectie dhr. K. v. d. Berg †
collectie dhr. D. Kwakernaat
collectie/archief HW Wonen/Historische Ver. 's-Gravendeel
collectie/archief KNSB, BBC en Fc Twente, wikipagina's.
ISBN: 9789463868129
Uitgegeven door: Mijnbestseller.nl
Print: Printforce
Copyright: Arie A. Pieters ©, 2019

Inhoudsopgave

1. Inleiding
2. De jaren zeventig: Langer geleden dan we denken...
3. Een dorp in beeld tijdens de jaren zeventig
4. Nawoord
5. Woord van dank

1. Inleiding

Toen 4 nog 6 was, deel II. '*Niet omdat het moet, maar omdat het kan...*', om maar even een hedendaagse reclamekreet te gebruiken. Eerlijk gezegd waren er meerdere redenen om een tweede deel te maken. De eerste was simpelweg de vraag van een groeiend aantal mensen. Ik schat dat ik in februari al een slordige twintig 'verzoekjes' had om nog een boekje met foto's uit de jaren zeventig samen te stellen. En de tweede reden sluit toch wel een beetje aan bij de hierboven al gebruikte kreet: '*Niet omdat het moet, maar omdat het kan.*' Ik heb sinds kort dankzij een kennis de beschikking over een wat nieuwere versie van het programma Photoshop, waarmee ik mindere kwaliteit oude foto's beter 'op kan waarderen'. Simpel gezegd; het is nu makkelijker om ze met behulp van extra 'tools', zoals dat in de computertaal heet, nog wat extra scherpte of meer contrast te geven. Een aantal opnamen, waarvan ik ernstig twijfelde of de beeldkwaliteit wel voldoende zou zijn om te gebruiken in een boekje, konden nu alsnog worden verbeterd en zijn nu wel geschikt om te gebruiken. En naast alle oude foto's die ooit door mijn vader (Aart Pieters†) zijn gemaakt, had ik enkele jaren geleden de beschikking gekregen over een hele serie oude ansichtkaarten. Dit had vooral met mijn werk te maken, ondermeer met het vervaardigen van het jubileumboek voor woningcorporatie HW Wonen in 2014. (HW Wonen bestond in dat jaar honderd jaar en gaf ter gelegenheid daarvan een jubileumboek uit.) Een groot deel van de destijds verzamelde oude ansichtkaarten konden niet gebruikt worden, maar kwamen wel in mijn digitale fotoarchief terecht. En een gedeelte van die serie ansichtkaarten had betrekking op 's-Gravendeel. Een tweede boekje maakt het mogelijk ze nu deels alsnog te gebruiken.

De derde reden om een tweede deel te maken is puur persoonlijk. Ik was zelf een tiener in de jaren zeventig en het maken van het boekje 'Toen 4 nog 6 was' was ontzettend leuk om te doen, mede ook omdat er tal van herinneringen boven kwamen. Het was dus in alle opzichten een win-win verhaal: Ik kon veel van de door mijn vader vervaardigde oude foto's uit die jaren een plaatsje geven in het boekje, veel mensen beleefden er gezien de reacties blijkbaar plezier aan en het was erg leuk werk. En als er nog materiaal is en er steeds meer 'verzoekjes' komen, waarom dan geen deel twee? We reizen dus weer even terug naar het 's-Gravendeel van de jaren zeventig, met zo af en toe ook een uitstapje naar de jaren 1968/1969 en 1981/1982.

Ik wens iedereen heel veel lees- en kijkplezier toe.

Arie Pieters

**Een Ansichtkaart van 's-Gravendeel van rond 1969/1970.*

2. De jaren zeventig: Langer geleden dan we denken

Het wonderlijke van tijd is dat je soms het idee hebt dat iets nog maar 'net' is gebeurd, terwijl je feitelijk ruim veertig jaar terug moet in de tijd om weer bij dat specifieke moment 'aan te komen'. En als je dan bezig bent om foto's en andere zaken uit te zoeken, voor een boekje als 'Toen 4 nog 6 was' dan kom je keer op keer zulke '*is dat alweer zolang geleden?*' momenten tegen.

**Kees Verkerk, schaatsheld uit Puttershoek, einde jaren zestig in actie. (Archief KNSB, 1968.)*

Maar soms lijken heden en verleden elkaar weer even 'aan te raken'. Einde 2018 maakte ik zelf iets dergelijks mee.

Voor mijn werk als correspondent voor onze regionale huis-aan-huis krant Het Kompas was ik uiteraard langs geweest bij de signeursessie van Kees Verkerk in Puttershoek. Kees, o.a. olympisch kampioen, wereldkampioen en Europees kampioen schaatsen, was in de kantine van de ijsbaan die uiteraard zijn naam heeft gekregen, om zijn biografie te signeren. Als kind had ik hem nooit in levende lijve ontmoet, maar nu kreeg ik die kans alsnog.

**Kees Verkerk, druk bezig met het signeren van zijn biografie. De boeken vlogen uiteraard als de spreekwoordelijke warme broodjes over de toonbank.*

Uiteraard meteen ook zelf het boek aangeschaft en een serie foto's en een verslag gemaakt voor Het Kompas. En dan lijkt het bijna weer gisteren, dat we samen met familie in spanning naar de zwart-wit TV zaten te kijken als Kees en Ard (Schenk) moesten schaatsen...

Kees Verkerk en Ard Schenk én Jan Bols, die jarenlang achter Kees en Ard de derde Nederlandse schaatser was, zijn gelukkig allemaal nog in leven. Voor veel andere sporthelden, bekende muzikanten, presentatoren en acteurs uit die jaren geldt dat helaas niet. Naast onze nationale voetbalheld Johan Cruyff (overleden in maart 2016), is dat ook het geval voor één van mijn persoonlijke voetbalhelden: Epi Drost, 'mister' Fc Twente. Epi overleed al in 1995 en werd slecht 49 jaar oud.

**Epi Drost, aan de bal tegen ADO Den Haag in 1971.*

Tussen 1968 en 1975 was Fc Twente, in het kielzog van uiteraard AJAX en Feyenoord de meest succesvolle Nederlandse club. Na de legendarische Franz Beckenbauer was Epi Drost in die jaren waarschijnlijk één van de beste 'voetballende' verdedigers of 'libero's', zoals dat toen nog werd aangeduid. Helaas miste hij door een blessure het WK van 1974. Ook in de competitie was Fc Twente in die eerder genoemde jaren vaak de derde club van het land. In het seizoen 1973/1974 werd de club zelfs tweede in de Eredivisie, nog voor het toen internationaal zeer succesvolle AJAX. Feyenoord werd toen de kampioen. Als we terugkijken op de jaren zeventig dan zal uiteraard iedereen die toen kind of tiener was wel zijn muzikale of sporthelden hebben gehad. Voor de leden van de bekende bands van destijds (Queen, The Bee Gees, ABBA, Status Quo, AC/DC, Fleetwood Mac, Golden Earring, Deep Purple etc.) is de tijd uiteraard net zo goed doorgedaan als voor de topsporters uit die jaren. Degenen die nog in leven zijn, zijn nu achter in de zestig of zelfs al begin zeventig. Bij mij hingen destijds vooral de posters van Status Quo en Fleetwood Mac op mijn kamer.

**Rick Parfitt, rhythm guitarist van Status Quo, overleed in 2016 op 68 jarige leeftijd.*